

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

5^ο ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 66

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1910

ΑΝΘΙΣΤΕΙΣ

σαν πρότερον εώρτασαν το Πάσχα μετά των Ιουδαίων την 14 Νισάν, οιαδήποτε ημέραν και αν ετύγχανεν αυτή της εβδομάδος. Είς τινά μέρη κατά την 3 μ. μ. ώραν της 14 του Νισάν, την ώραν καθ' ην (κατ' άλλους την 6 της εσπέρας) ο Θεάνθρωπος απέδωκε το πνεύμα εις Κύριον επών το «Πάτερ, εις χείρας σου κ.λ.» διέκοπτον την νηστείαν, έτέλουν δέ πανηγυρικών δείπνων κοινόν μετά μεταλήψεως πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς Σωτηρίας τοῦ Ἀνθρωπίνου Γένους διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Σωτήρος. Καὶ τοιοῦτοῦτος ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦτο κατὰ τὸ ἦμυσιν πένθιμος καὶ κατὰ τὸ ἦμυσιν χαρμόσυνος.

Ἀλλὰ τοῦτο ἐκαστάλιζε τοὺς λοιποὺς χριστιανοὺς. Πῶς ἦτο δυνατόν Χριστιανοὶ νὰ συνεορτάζωσι μετ' Ἰσραηλιτῶν, ἀποτόνων δηλαδή ἐκείνων, οἵτινες ἐσαύρωσαν τὸν θεμελιωτὴν τῆς Θεοσεσίας, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου; Ἐξαρακτῆρισαν λοιπὸν τοὺς Μικρασιάτας ὡς σχισματικοὺς, ὡς καὶ ὀνόμασαν τεσσαρακοσθεκαταίτας ἐκ τῆς 14 τοῦ Νισάν. Τὸ ζήτημα τοῦτο προσήχθη καὶ ἐνώπιον τῆς ἐν Νικαίᾳ ἁ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς 325 μ. Χ. Ἀπεφασίσθη τότε ἅπαντες οἱ Χριστιανοὶ νὰ εορτάζωσι μίαν ἡμέραν τὸ Πάσχα καὶ ἀνετίθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου ἠκμαζε τότε ἡ ἀστρονομία, νὰ καθορίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς εορτῆς.

Ἴδου καὶ περιζωπὴ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κωνσταντίνου πρὸς τὰς ἐκκλησίας: «Ἐδοξε κοινή γνώμη καλῶς εἶχει, ἐπὶ μιᾷ ἡμέρας πάντας τοὺς ἁπανταχοῦ τὸ Πάσχα ἐπιτελεῖν».

Ἐν τοῖτοις οἷσι ἡ ἀπόφασις τῆς ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐπέφερε τὸ ποθοῦμενον. Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀπὸ τῆς

συγκλήσεώς της ἔτος οἱ Ῥωμαῖοι εώρτασαν τὸ Πάσχα ἄλλην ἡμέραν ἀπὸ τοὺς Ἀλεξανδρείας. Καὶ κατὰ τὸ 387 μ. Χ. ἔτος ἐπῆρχε διαφορά 5 ἑβδομάδων. Ἀρ' ἔτιον τεσσαρακοσθεκαταίται εορτάζοντο ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ μετὰ τὸ 400 ἔτος, ἀνεφάνησαν δὲ τοιοῦτοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι ἐν Μεσοποταμίᾳ. Καὶ σημειωτέον ὅτι καὶ τῶν ἐθνικῶν ἀκόμη τὰ σκόμματα προδικάλεσαν αἱ διαφοραὶ αὗται. Ἔως οἷον μόλις κατὰ τὸν 7 αἰῶνα μ. Χ. χάρις εἰς τοὺς ἐπολογισμοὺς Διονυσίου τοῦ Μικροῦ, ἐκωνοίσθη ἀποσάδιπτοι τὸ ζήτημα.

Καὶ σήμερον ὅμως μεγάλη διαφορά ὑπάρχει μετὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Δυτικῆς. Οἷον ἡ μὲν ἡμετέρα ἐκκλησία εορτάζει τὸ Πάσχα τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, θεωροῦσα ὡς ἡμέραν ἰσημερίας τὴν 29 Ματίου, κατ' ἣν συνέπεσαν ἡ ἰσημερία ὅτε ἀνῆλθεν ἡ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος, ἐνῶ οἱ Λατῖνοι εορτάζουν τὸ Πάσχα τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς πραγματικῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, ἧτις κατὰ τὴν ἐποχὴν μας συμπίπτει τὴν 9 Ματίου. Ἐκ τοῦτου μεγάλη διαφορά ἐπίστε παρατηρεῖται, ὅπως καὶ ἐφέτος συνέβη, ὅτι οἱ μὲν Λατῖνοι εώρτασαν τὸ Πάσχα τὴν 14/27 Ματίου, ἡμεῖς δὲ τὴν 18 Ἀπριλίου. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ Ἀνατολικὴ ἐκκλησία δοκίμας ἡ πρώτη μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας Κυριακὴν συμπίπτει μετὰ τὴν 14 τοῦ μηνὸς Νισάν, ἵνα μὴ συνεορτάζωμεν μετὰ τῶν Ἰουδαίων, ἀναβάλλει τὴν εορτὴν τοῦ Πάσχα, ἐνῶ ἡ Δυτικὴ δὲν τὴν ἀναβάλλει.

ΟΧΙ Η ΣΦΑΙΡΑ ΑΛΛ' Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Τὴν 9 Ἀπριλίου εἰς τὰς 3.45 μ. μ. ἐφρονεῖτο ἐν μονομαχίᾳ διὰ πιστολίον, κατὰ τὴν θέσιν Γουδῆ, ὁ ἀντιπλοίαρχος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Ἀριστοτέλης Γιωτόπουλος, βληθεὶς ὑπὸ τῆς σφαίρας τοῦ ἀντιπάλου του κ. Ανκούργου Τσουνκαλά, πλωτάρχου τοῦ πολεμ. Ναυτικοῦ.

ΑΡΙΣΤ. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ὁ φρονεθεὶς ἐν μονομαχίᾳ ἀντιπλοίαρχος

Ὡς μάστιγες τοῦ Γιωτοπούλου παρεστήσαν οἱ πλωτάρχαι κ. κ. Ἀθ. Μιαούλης καὶ Ἀγ. Γέροντας, τοῦ δὲ κ. Ανκ. Τσουνκαλά οἱ πλωτάρχαι κ. κ. Ι. Ραζηκόπουλος καὶ Γ. Καλαμίδας.

Ὡς ἀφροσὴ τῆς μονομαχίας ἐχρησόμενσαν τὰ ἐξῆς: Πρὸ καιροῦ πολλοῦ ὁ τότε πλωτάρχης κ. Ι. Ἡπίτης καὶ ὁ τότε ἀντιπλοίαρχος κ. Α. Τσουνκαλῆς περιεπλάκησαν εἰς ἐπαγγελματικὴν ἔριδα ἐν σχέσει μετὰ ἀντιπροσπυλλικά μας, ἧτις κατέληξεν εἰς προσωπικὰς διενέξεις. Ὁ κ. Τσουνκαλῆς τότε κατήγγειλε τὸν κ. Ἡπίτην καὶ ἀνακρίσεων ἐπελήφθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ὁ τότε πλωτάρχης Γιωτόπουλος.

Ὀλίγας ἡμέρας κατόπι, ὡς βεβαίονται, ὁ Γιωτόπουλος ἐξεφράσθη δυσμενῶς περὶ τοῦ κ. Τσουνκαλά καὶ ἐπειδή, ὡς λέγεται, τοῦτο θὰ ἐπηρέαζε τὴν ἐκδασιν τῶν ἀνακρίσεων ὁ κ. Τσουνκαλῆς ἐμήνησε καὶ τὸν Γιωτόπουλον ὡς ἐνεχόμενον εἰς τὴν ἐπόθεσιν αὐτῆν.

Αὐτάχθησαν τότε ἀνακρίσεις καὶ κατὰ τοῦ Γιωτοπούλου, ἀλλὰ παρήλθεν ἐν ἔτος χωρὶς νὰ δοθῇ ἐν τέμα εἰς ταῦτας. Καὶ ἐν τῷ μετὰ ἐφράοντο καὶ ἐδημοσιοῦντο εἰς τὰς ἐφημερίδας σκάνδαλα καὶ διεσώρευτο ἡ ἐπόληρις ἀξιοματικῶν καὶ ἐδυσφημίτω ἓνα σῶμα δλοκλήρον καὶ ἐκλονίζετο ἡ ἐπὶ τὸν στόλον πεποιθῆσις τοῦ ἔθνους, καὶ μόνον ὁ ἀναλαβὼν τὰς ἀνακρίσεις δὲν ἀνεκινεῖτο.

Ὀδῶς εἶχον τὰ πράγματα ὅτε ἡμέραν τινὰ — τὴν 7 Ἀπριλίου — ἀνέπεσε νὰ κατεχοῦνται διὰ τοῦ αὐτοῦ τράνου εἰς Πειραιᾶ καὶ ὁ Γιωτόπουλος καὶ ὁ κ. Τσουνκαλῆς. Κάποιος τότε, Δημάρχος ὀνόματι, σνομικῶν μεγαλοφῶνως μετὰ τινος φίλου του ἐθίξε καὶ τὸ ζήτημα τῆς κατὰ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀντιπροσπυλλικῶν. Ὁ Γιωτόπουλος δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατηθῇ καὶ ἔβρισε τὸν κ. Τσουνκαλῆν, ὅπως πάλιν τὸν ἔβρισε δομνέτερον. Τότε ὁ Γιωτόπουλος τὸν ἐροῦσε πῶν ἡ ἐκεῖνος τοῦ ἐπιτεθῇ. Ἀντήλλαξαν ἀμέσως μᾶστιγας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπῆρξε θλιβερώτατον.

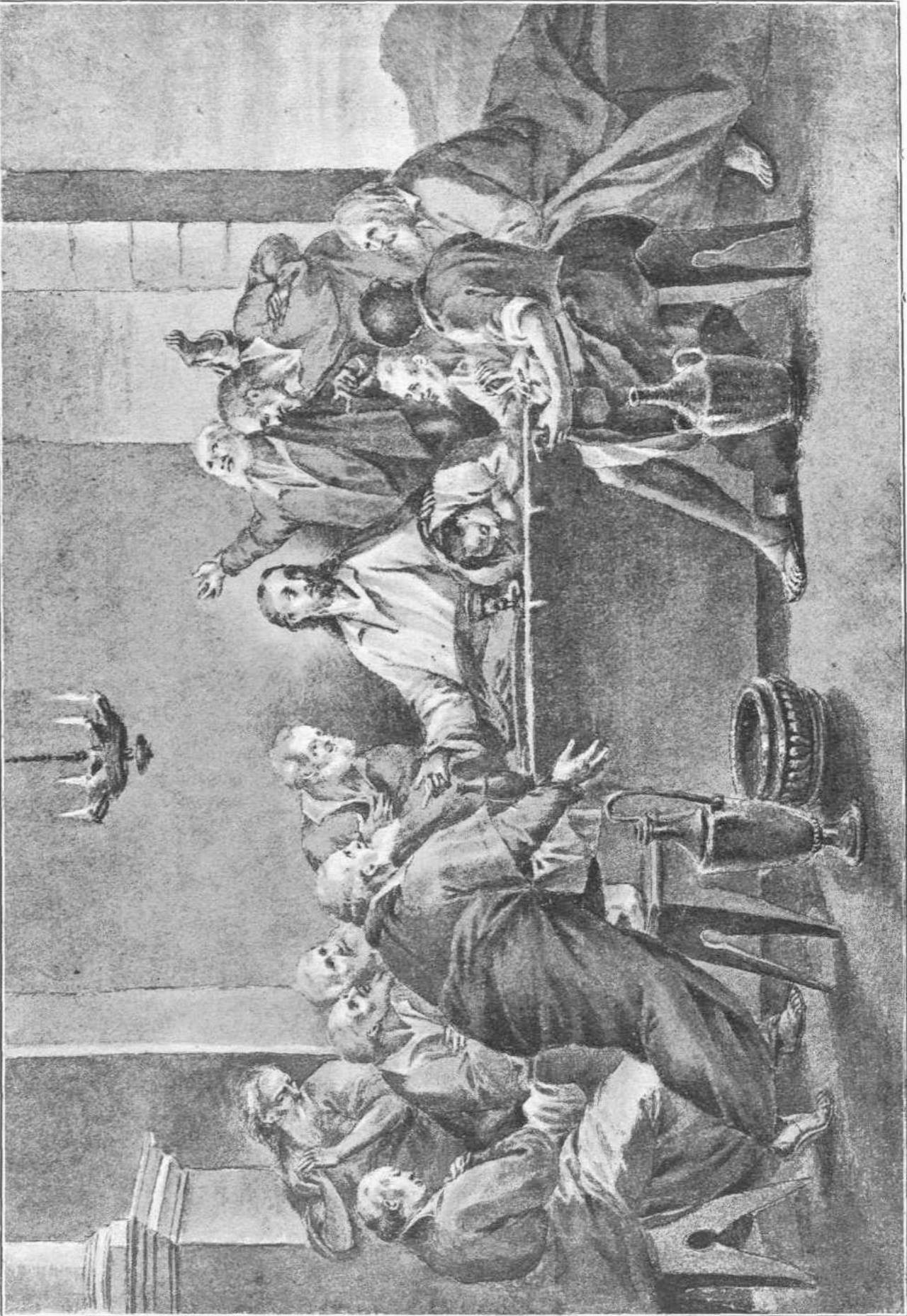
Τὸ σῶμα τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ θογγεῖ ἓνα συνάδελφον ἐγγενῆ ἀπὸ ψυχῆς καὶ ἀγωγῆς, ἐπαίδευσιν, προσηρέστατον, ἱπποτικόν καὶ γενναῖον. Ἦτο ἀπὸ τοὺς μᾶλλον εἰσπαιδευτοὺς ἀξιοματικούς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Ἐκ Κερκύρας καταγόμενος κατετάχθη εἰς τὴν σχολὴν τῶν Ν. Δοκίμων ἅμα τῇ ἰδούσῃ αὐτῆς, κατὰ τὸ 1884, διὰ διαγωνισμοῦ μετ' ἄλλων εἴκοσι διηλικίων, ἐξ ἧς ἐξεῆλθε τῷ 1888 μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ σημαφόρου. Ἐκτοτε προήγρητο μετὰ τῶν συμμαθητῶν του καὶ νεώτατος ἐγέσασεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιπλοίαρχου, δηλ. τοῦ ἀντισυνταγματάρχου.

Τὴν ἀγάπην του τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὰς ἀρετὰς του ἐξεδήλωσε κατὰ τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ. Τρεῖς ἐκ τῶν συμμαθητῶν του ἐν τῇ ναυτικῇ σχολῇ οἱ κ. κ. Φ. Κανελλόπουλος, Ι. Βρατσάνος καὶ Ἀν. Χατζηκρημόπουλος ἀντιπλοίαρχοι καὶ ὁ πλωτάρχης κ. Ἀλ. Δουροῦτης ἀνέχον τὰς ταφὰς τοῦ νεκροῦ, ἄλλοι δὲ ἀξιοματικοὶ ἀνώτεροι οἱ κ. κ. Ἀντ. Βρατσάνος, Α. Κρεζῆς καὶ Α. Μπεράτης παρεκολούθησαν τὴν ἐκφορὰν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ σώματος, ἐνῶ πλείστοι κατετίθησαν στέφανοι. Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησαν μετὰ συγκληρικῶν λόγων ὁ πλωτάρχης κ. Β. Δουροῦτης καταθέτων στέφανον καὶ εἰς τὸν ναῦν ὁ πλωτάρχης κ. Δουροῦτης, ἐνῶ τὰς τιμὰς ἀπέδωκε ναυτικὸν ἄγλημα.

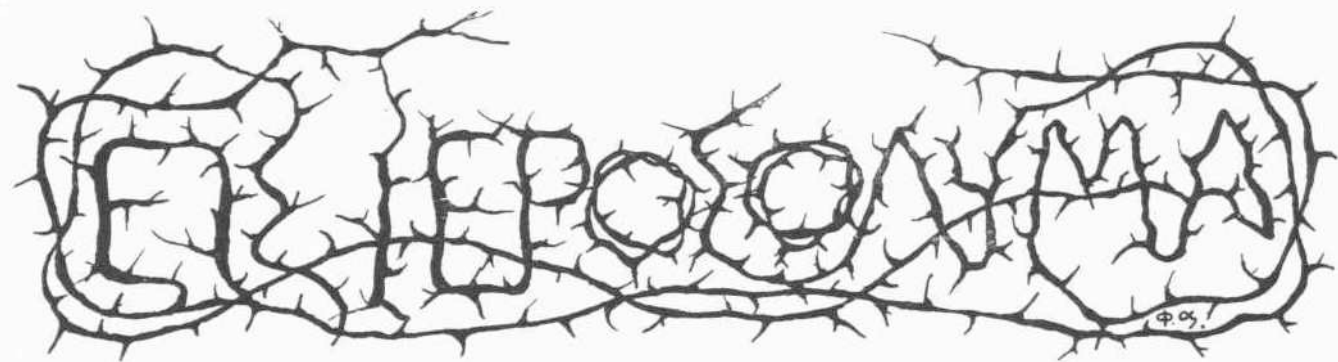
Εἶναι ἐξηκριωμένον ὅτι ὁ κ. Τσουνκαλῆς προσεπάθησε παντὶ σθένει, ἀκόμη καὶ μετὰ τῆς ἀξιοπροσεΐας του κίνδυνον νὰ ἀποφύγῃ τὴν μονομαχίαν, κόνιονται δὲ ἀσθηροτάτοι οἱ ὄροι ὡς ἠξίωσαν οἱ μάστιγες τοῦ Γιωτοπούλου, ἦτοι μία βολὴ ἀπὸ 25 βημάτων μετὰ 10 δευτερολέπτων σκόπευσιν.

Ἐκείνο ὅμως ὅπερ δὲν ἀμφισβητεῖται εἶναι ἡ ἐροχὴ τῆς Πολιτείας εἰς αὐτὴν τὴν ἐπόθεσιν. Ἐπὶ ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἀδράνειάν της διετῆρι ἐν ἀμφιβολίᾳ τὴν ἐπόληριν ἐνὸς ἀξιοματικοῦ καὶ δὲν ἔβητε τέμα εἰς τὰς ἀνακρίσεις.

Τώρα μία οἰκογένεια ἀπορφανισθεῖσα, ἓνα σῶμα ἀποστερηθὲν πολνίτημον παρὰγοντός του, μία κοινωνία ἀπολέσασα εἰγενὲς μέλος της καὶ ἓνα ἔθνος στερηθὲν ἐνὸς στρατιώτου του θογγεῖν ἀπαρηγόρητα. Μόνον ἡ Πολιτεία δὲν κλαίει, διότι αὐτὴ τὸν ἐφρόνευσεν. Ἄς εἶναι τὸ χῶμά σου ἀπαλόν, πολνίκλανστε Τέλη. Ὁ Θεὸς ἄς σοῦ σταλάξῃ παρηγοριὰ δόσμοιρη χίρα.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ

Παρά την μεσημβριονανατολικήν του Καθολικού πλευράν υψοῦται ὁ πανταχῶς τῆς Οἰκονομίας περιόπιστος Γολγοθᾶς, ὅστις ἀναντιρροίως ἄλλοτε περιλαμβάνετο ἐντὸς τῆς Βασιλικῆς τοῦ Μ. Κορναντινίου, ἀποτελὼν τὰς μεσημβριονανατολικὰς ἀνωγείους τε καὶ κατωγείους τοῦ Ναοῦ παραστάδας, περὶ ὧν ἀμυλεῖ ὁ Εὐσέβιος. Ὁ Γολγοθᾶς εἶναι τὴν σήμερον ὑψηλὸν παραλληλεπίπεδον ἔξέχον τοῦ Ναοῦ 4 1/2 μέτρα. Ἀναβαίνομεν δ' εἰς αὐτὸν διὰ τεσσάρων κλιμάκων, ἐξ ὧν ἡ μὲν μία κεῖται ἀμέσως πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς Ἁγίας Πόλεως, ἡ δὲ δευτέρα ἀπέναντι τῆς μεσημβριονανατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Καθολικοῦ. Αἱ ἄλλαι δύο εἰσὶν ἐνδοθεν τοῦ Καθολικοῦ. Ἡ κρησιότερα κλίμαξ δι' ἧς συνήθως ἀναβαίνομεν εἶναι ἡ ἀπέναντι τῆς μεσημβριονῆς πλευρᾶς τοῦ Καθολικοῦ, συγκειμένη ἐκ 17 βαθμίδων ἐκ πορφυρίτου λίθου. Αἱ ἐντυπώσεις, ὡς ἡ ἀνάβασις αὐτῆ ἐμπνέει παντὶ Χριστιανῶ, εἰσὶ τῶν ὄντι ἀπερίγραπτοι. Ἀναβαίνομεν ἐπὶ τοῦ λογιώκου ἐκείνου, ἐφ' οὗ ἐτελέσθη ποτὲ τὸ Ὑπέροιστον τῶν Μυστηρίων. Πατοῦμεν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, ἔνθα ἐσφραγίσθη ἡ μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου Νέα Διαθήκη, δυνάμει τῆς ὁποίας ἀνέλαθεν ὁ Χριστιανισμὸς τὴν κατάκτησιν τοῦ κόσμου. Ἰσάμεθα τέλος ἐκεῖ, ὅπου ἔστησαν οἱ πόδες τοῦ Κυρίου καὶ ὅπου τὸ ζωήροντον αἷμα, τὸ τὸν κόσμον ἐξαγοσάσαν, ἔρρευσεν.

Τὸ παραλληλεπίπεδον τοῦ Γολγοθᾶ, οὐτως τὸ μὲν μήκος συγκρατεῖται ἐκ 12 37/100 τὸ δὲ πλάτος ἐκ 12 1/2 μέτρα. Ἐνε πρὸς δυσμᾶς ὑποκάτωθεν κενόν, ἐνῶ πρὸς ἀνατολὰς ἐδράζεται ἐπὶ βράχου. Στεγάζεται δ' ἐπὶ ὅλον καὶ διαφεύεται διὰ δύο πινσῶν εἰς δύο μέρη, εἰς βόρειον καὶ νότιον, ἢ, κατὰ τὴν συνήθη ἐξφρασαν, εἶναι τετρακάμαρον θολοτόν, καὶ τὸ μὲν βόρειον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς ἡμῖν, τὸ δὲ νότιον τοῖς Λατίνοις. Τὸ βόρειον μέρος ἄνω καὶ κάτω καὶ πῆριξ εἶναι πεποικιλμένον καὶ καθωραϊσμένον μετὰ πολυτελῶν καὶ βαρυτίμων λυχνίων, εἰκόνων καὶ ἄλλων κειμηλίων. Πρὸς τὴν ἀνατολικήν του μέρους τοῦτον πλευρᾶν εἶναι ἡ ἐν τῶ βράχῳ ὀπή, ἐν ἣ ἐν καιρῶ τῆς Σταυρώσεως ἔτηξαν τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, περιρικλονομένη ὑπὸ ἀργυρᾶς πλακῶς. Ἐνωθεν τῆς ὀπῆς ταύτης υψοῦται Ἁγία Τραπεζα, μονόλιθος καὶ ἐστηρικμένη ἐπὶ ὀκτώ κιονίσκων, ὥστε οἱ προσκυνῶντες, κύντοντες ἐπὶ ταύτην, προσέρχονται πρὸς τὴν ὀπήν. Πῆριξ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς εἶναι γειγνυμένον τὸ τροπαίριον «Θεοροῦντο αἵματι, κενωθέντι, Δέσποτα Χριστέ, ἐκ τῆς ἀρχάντου πλευρᾶς καὶ ζωοποιῶ, θυσία μὲν πέπανται εἰδωλική, πᾶσα δὲ ἡ γῆ σου τῆς ἀνέσεως τὴν θυσίαν ἀναφέροντες», ἥτις, καθὼς καὶ ὅλα τὰ πῆριξ, περικαλύπτεται ὑπὸ μαρμάρου. Κατέναντι πρὸς ἀνατολὰς τῆς ὀπῆς ἵσταται σταυρὸς φέρον εἰς μέγεθος ἀνδρόμιγες τὸν ἐσταυρωμένον, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς τῶν Ὁρθοδόξων ἐκκλησίας ἵσταται ὁ σταυρὸς πρὸς τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς.

Παρὰ τὸν σταυρὸν τοῦτον ἵσταται εἰς μέγεθος ὡσαύτως

ἀνδρόμιγες ἀφ' ἑνὸς μὲν ἢ Θεοτόκος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ἐπιστήθιος μαθητής. Ὅπισθεν τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν εἰκόνων τούτων προσήλονται ἐπὶ τοῦ τοίχου λαμπρὸν καὶ βαρυτίμον εἰκονοστάσιον, ἐνῶ εἰσὶ τοποθετημέναι μία εἰκὼν μεγάλη, παριστάσα τὸν Κύριον ἐλκόμενον εἰς τὸ Πάθος, καὶ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἕτεραι εἰκόνες παριστάσαι τὰ Πάθη τοῦ Κυρίου.

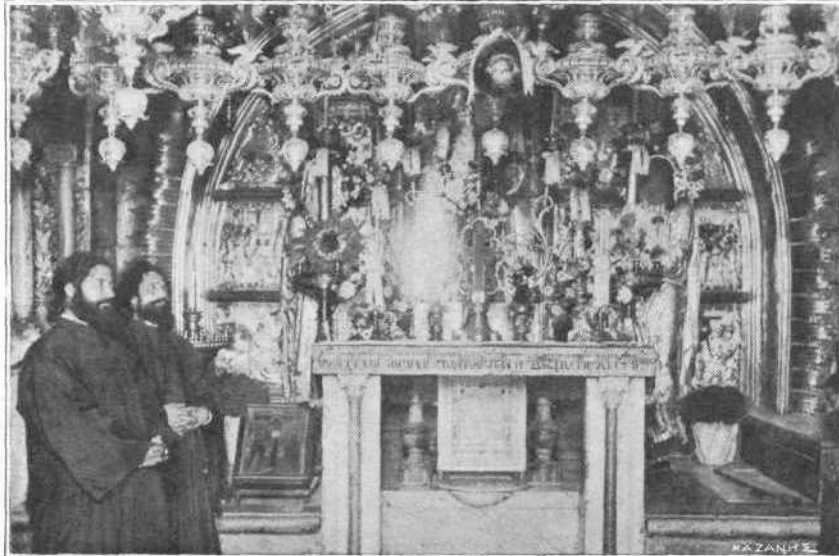
Μικρὸν πρὸς μεσημβρίαν καὶ δεξιᾷ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ μαρμάρου κατεσκευασμένον ὄρημα, ὅπερ διήκει μέχρι τῆς βάσεως τοῦ λόφου. Τὸ ὄρημα τοῦτο πιστεύεται ὅτι εἶναι τὸ ἐν καιρῶ τῆς Σταυρώσεως ἐκ τοῦ σεισοῦ προελθὼν σήμα τῶν πετρῶν.

Ταῦτα δὲ πάντα, τὸ ὄρημα δηλονότι, ἢ ὀπή, ὁ σταυρὸς καὶ αἱ παρακειμένα εἰκόνες κεῖνται ἐπὶ πρὸς ἔξεδρας κατεροῦσης ὄλην τὴν ἀνατολικήν πλευράν του βορείου μέρους τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ἐξεροῦσης ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 50 ἐκατοστύμια. Ἐνωθεν τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἀνάπτουσι ἐνδελεχῶς 15 λυχνία. Πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς κεῖται ἡ Ἁγία Πρόθεσις ἐδραζομένη ἐπὶ μαρμαρίων κίωνων καὶ φέρονσα ἐν τοῖς πῆριξ τὸ «Σωτηρίαν εὐργασίαν ἐν μέσῳ τῆς Γῆς Χριστὲ ὁ Θεός». Ἐπὶ Σταυροῦ τὰς Ἀρχάντους σου χειρῶς ἐξέτεινας κτλ.» Παρὰ τὴν Ἁγ. Πρόθεσιν ὑπάρχει πύλη ἄρροσα εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ καὶ πρὸς δυσμᾶς τῆς πύλης ταύτης ἄμβων, καὶ παρ' αὐτὸν ἕτερα μεγάλη πύλη φέρονσα εἰς τὰ κατηχούμενα καὶ εἰς τὸ Σκενοφυλάκιον.

Ἡ ὄλη ὄροφι τοῦ βορείου μέρους τοῦ Γολγοθᾶ εἶναι ἐξωραφισμένη καὶ ἰσότηρηται ἐν αὐτῇ τὰ τοῦ Κυρίου Πάθη ἀπαράλλακτως, ὡς ἦσαν ἐξωραφισμένά πρὸς τὸν ἐμπρησμόν τοῦ 1808. Τὸ ἐδαφος εἶνε ἐστρωμένον κομψῶς διὰ λευκῶν, μαρμάρων καὶ ἐρυθρῶν μαρμάρων. Τὸ νότιον μέρος τοῦ Γολγοθᾶ ἀνήκει, ὡς εἴπωμεν, τοῖς Λατίνοις καὶ ἐν αὐτῶ πιστεύεται ὅτι ἐγένετο ἢ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ προσήλωσις τοῦ σώματος τοῦ Σωτῆρος. Πρὸς ἀνατολὰς αὐτοῦ ὑπάρχει εἰκὼν τῆς Ἀναλήψεως ἐκ μωσαϊκοῦ, ἢ μόνη ἐκ τῶν πρὸ τοῦ ἐμπρησμοῦ εἰκόνων περισωθεῖσα. Ἐπὶ τῆς μεσημβριῆς πλευρᾶς τοῦ μέρους τοῦτον ὑπάρχει παρόνθρον βλέπον εἰς τὴν Λατινικὴν παρεκκλήσιον τῆς Μαρίας Δολοροῦζας λεγόμενον. Τὸ παρόνθρον τοῦτο εἶναι ἢ ἄλλοτε ἐξωτερικὴ τοῦ Γολγοθᾶ πύλη, δι' ἧς λέγεται ὅτι εἰσῆλθεν ὁ Ἀντοχράτωρ Ἡρόκλειος, ὅτε ἔφερε τὸν Σταυρὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀφ' οὗ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν Περσῶν.

ΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΑΔΑΜ

Ἡ μέσος ὑποκάτωθεν τοῦ βορείου τμήματος τοῦ Γολγοθᾶ κεῖται ἡ παρεκκλήσιον σκοτεινῶτατον, λεγόμενον «Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀδάμ». Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ παρεκκλησίου τοῦτον υψοῦται Ἁγία Τραπεζα καὶ ἐπὶ τοῦ μήκους ταύτης, μικρὸν τι πρὸς μεσημβρίαν, ὑπάρχει ὀπισθεν κηλικιδωτῆς πτυχῆς κοίλωμα τι ἐπὶ βράχῳ διεσκησμένον, οὗτως τὸ ὄρημα συγκροτοῦνται μετὰ τοῦ ἐπάνου

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ [Φωτ. Ε. Κοντοπούλου]

παρὰ τὴν ὀπήν του σταυροῦ. Ἐν τῷ κοίλωματι τούτῳ, ὅπερ ἔχει ἕως ἐνὸς περίπου μέτρον, πλάτος δὲ καὶ βάθος 90/100 λέγεται ὅτι ἔκειτο τὸ πάλαι τὸ κρανίον τοῦ Ἀδάμ, ἐξ οὗ καὶ ὁ Γολγοθᾶς ἔλαβε τὸ ὄνομα (Γολγοθᾶς ἕβραϊστὶ σημαίνει Κρανίον Τύπος). Ἡ στέγη καὶ οἱ πῆριξ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς τοῖχοι εἰσὶν ἐξωραφισμένοι.

Παρὰ τὴν νότιον πλευρᾶν τοῦ παρεκκλησίου τοῦτον ἔκειτο ἄλλοτε τάφος τις λεγόμενος τοῦ Μελχισεδέκ, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἐμπρησμόν του Ναοῦ καταστραφείς ἤρθη μετὰ ταῦτα ἐκείθεν ὡς ἀμάρτυρος καὶ μηδεμίαν ἀποχρῶσαν ὑπὲρ τῆς γνησιότητος αὐτοῦ ἀπόδειξι ἔχων. Παρὰ τὴν θύραν τοῦ παρεκκλησίου τοῦτον πρὸς τῆς πυλῆος ἔκειντο οἱ τάφοι τοῦ Βαλδοῦνῶν καὶ τοῦ Γοδοφρείδου, ὧν τὰ ὀστέα ἐξαγαγόντες οἱ κατὰ τὸ 1244 τὴν Ἱεροσολίμη ἐκπορεύσαντες Χοβαρέσμοι κατέκταναν καὶ τὴν κόνιν αὐτῶν ἐσκόρπισαν. Οἱ τάφοι οὗτοι, σωθῶθέντες ὑπὸ τῆς πολυκαρίας, ἐξηλείφθησαν ἐν καιρῶ τοῦ ἐμπρησμοῦ.

Τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀδάμ μνημονεῖται ἐφ' ὅλων τῶν ἀρχαίων περιηγητῶν τῆς Ἁγίας Πόλεως, πῆριξ ἐκ τῶν ὁσίων λέγουσιν ὅτι εἶδον καὶ τὸ αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἡ δὲ γνώμη, ὅτι ἐνταῦθα ἔκειτο τὸ κρανίον τοῦ Ἀδάμ, ἀνάγεται εἰς τὰς ἀρχαιοτάτας τῶν παραδόσεων καὶ μνημονεῖται ὑπὸ πολλῶν ἐπισήμων Πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, οἷον τοῦ Γεωργιλιανῶ, τοῦ Ὁριγένους, τοῦ Κυπριανοῦ, τοῦ Ἀθανασίου, τοῦ Ἀμβροσίου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, τοῦ Ἐπιφανείου, τοῦ Ἱερωνύμου, τοῦ Χρυσόστομου, τοῦ Ἀγροσίνου, καὶ τοῦ Θεοφυλάκτου. Κατὰ τι ἀρχαίον συριακὸν χειρόγραφον, τὸ κρα-

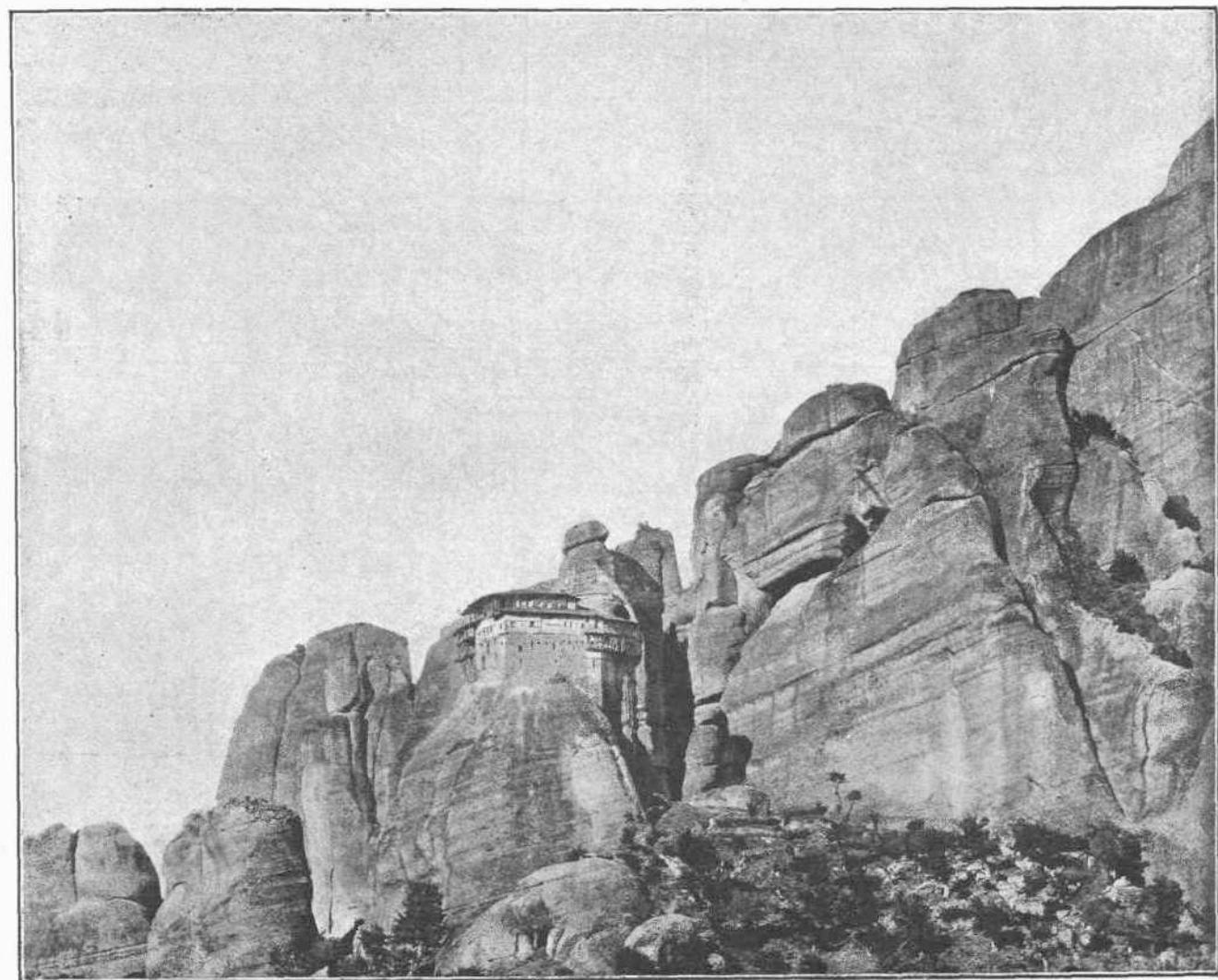
ΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΑΔΑΜ [Φωτ. Ε. Κοντοπούλου]

νίον καὶ τὰ ὀστέα τοῦ Ἀδάμ ἐτέθησαν ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Νωε, ἐπὶ δὲ τῆς Σταυρώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ἐκ τῆς πλευρᾶς Αὐτοῦ αἷμα ἔρρευσεν ἐπὶ τὸ κρανίον τοῦ προπάτορος καὶ ἀπέπλυνεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὀπίου τῆς ἁμαρτίας. Παράλληλως καὶ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἀδάμ ἐπάρχει κελίον εἰς ὃ εἰσερχόμεθα διὰ τοῦ Παρεκκλησίου τοῦτον. Ἐν τῷ κελίῳ τούτῳ ὁ τοῦ ἁγίου Τάφου Σκενοφυλάξ ὑποδέχεται τοὺς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ἐπισηπεύοντες ξένους.

Ο ΔΥΤΙΚΟΣ ΜΥΑΣ ΚΑΙ ΤΑΦΟΙ ΤΟΥ ΑΠΟ ΑΡΙΜΑΘΑΙΑΣ ΙΩΣΗΦ

Ὁ μύας οὗτος κεῖται κατέναντι τοῦ παρεκκλησίου τῶν Κοπτῶν ἐπ' αὐτὸν δὲ ὑπάρχει παρεκκλήσιον σκοτεινόν, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁσίου υψοῦται θησαυτήριον. Πρὸς τὸ μεσημβριὸν μέρος αὐτοῦ εἶναι σπήλαιον μικρὸν καὶ χαμηλόν, εἰς ὃ εἰσερχόμεθα διὰ μικρᾶς καὶ στενῆς πύλης. Ἐντὸς τοῦ σπηλαίου τοῦτον βλέπομεν κατέναντι ἡμῶν δύο τάφους λελαξευμένους ἐπὶ τοῦ βράχου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν, Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὁ τὸν Κύριον κηδένας, κατεσκεύασε τοὺς τάφους τούτους, ὅπως ἐν αὐτοῖς ἐνταφιασθῶσιν αὐτὸς τε καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. Ἐμπροσθεν τῶν τάφων τούτων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὄρωμεν ἑτέρους δύο λαξευτοὺς τάφους. Τὸ σπήλαιον τοῦτο, ἔνθα οἱ τάφοι, τὸ ἔξωθεν παρεκκλήσιον καὶ τὰ ἄνωθεν αὐτοῦ οἰκήματα ἀνήκον ἄλλοτε τοῖς Σύροις, οἵτινες ὁμῶς πτωχεύσαντες παρεχώρησαν αὐτὰ τοῖς Ἀρμενίοις ἐπὶ τῇ συνθήκῃ τοῦ νὰ λειτουργῶσι ἐνταῦθα μόνον καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ νὰ ἔχωσι τὸ ὄλον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος.

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.— Ο ΕΝ ΜΕΤΕΩΡΟΙΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΑΝΑΠΑΥΣ

Η ΕΝ ΕΠΤΑΝΗΣΩ, ΕΠΙ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ 1807-1814

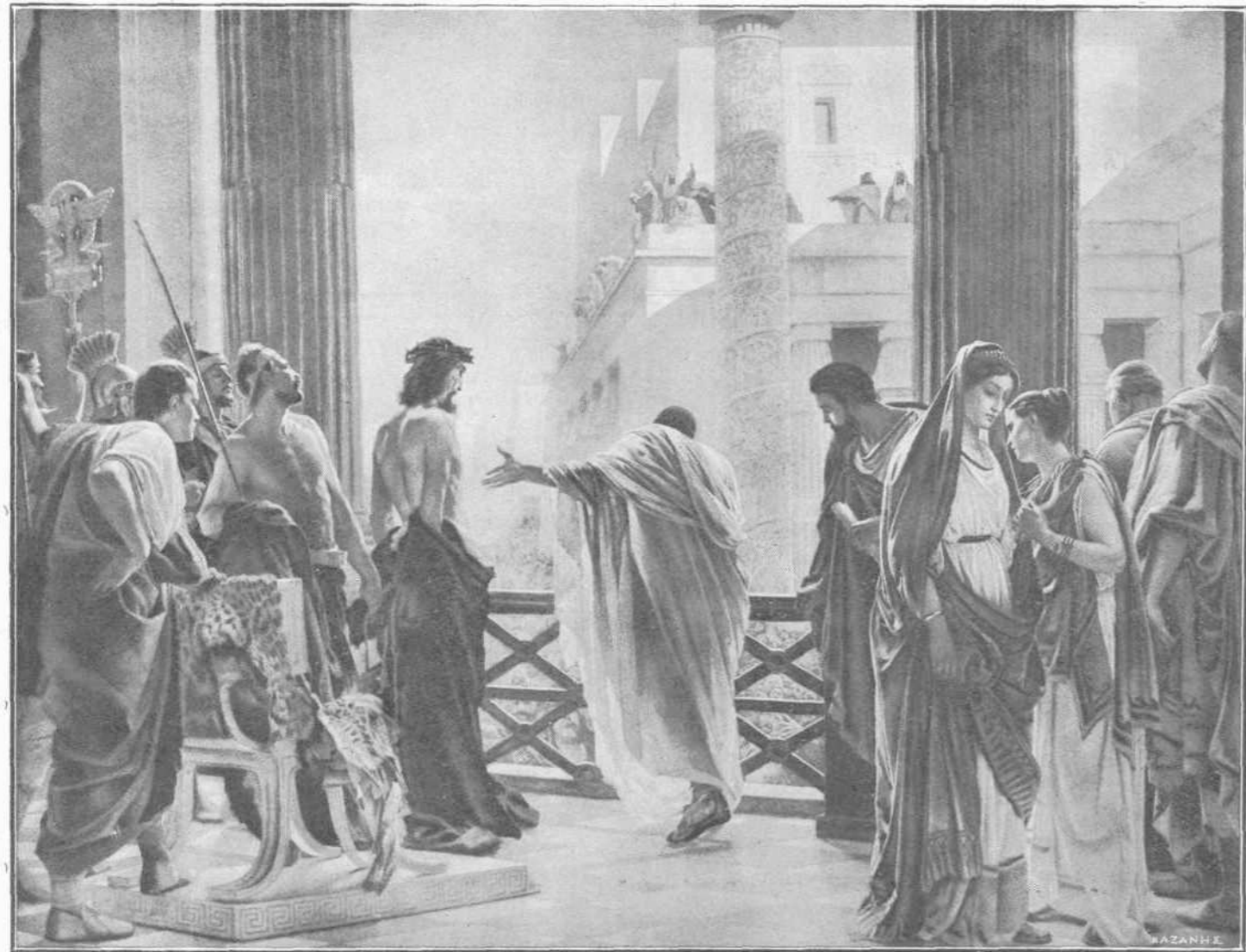
[Συνέχεια από το προηγούμενον τεύχος]

Επιτύχως οί κόποι αὐτοῦ ἐκαρποφόρησαν καὶ ἰδρύθη ἡ **Ἰόνιος Ἀκαδημία**, ἡ ὁποία ἀσκοῦντος ὠφέλησε καὶ ἔδρασεν. Ἴδον αἱ ὠραία διατάξεις αὐτῆς:

Α' Πνεῦμα. Τὸ πνεῦμα τὸ ζωοπαροχοῦν τὴν **Ἀκαδημίαν** καὶ διενθύνον τὰς ἐργασίας τῆς καὶ διεγείρον τὴν κοινὴν ἀμίλλαν εἶναι ὁ **ἔξωρος τῆς πατρίδος**. Αὐτὸ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ἐντὸς τῆς Κερκύρας, ἀλλὰ καὶ διαχέεται καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς Νήσους, ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ ἐπωνύμου. Ἐπεκτείνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλῃς Αὐτοκρατορίας. Ἔχει τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα καὶ Βασίλευ Ναπολέοντα πρῶτον, τὸν Μέγαν, ἐκ τοῦ ὁποίου αἱ Νῆσοι αὐτὰ προσδοκῶσι νέαν ζωὴν καὶ αἰδίων εὐμεριῶν. Ἐπιδιώκει φιλομαθῶς ἐπιστήμας καὶ γράμματα, τῶν ὁποίων ἡ καλλιέργεια δύναται νὰ συντελέσῃ δραστηρίως εἰς εὐτυχίαν καὶ δόξαν τῶν χωρῶν τούτων. **Β' Αντικείμενον.** Προαρεῖται ἡ **Ἰόνιος Ἀκαδημία** ἀντικείμενον τὴν **τελειοποίησιν γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας, τὴν αὔξησιν δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πλούτου** ἐν ταῖς Νήσοις καὶ τὴν **προαγωγὴν ἐπιστημῶν**, αἵτινες φροντίζουσι γεωργούς, τεχνίτας, ἐμπόρους, τὴν **πρόδοτον τῶν γραμμάτων**, τὰ ὁποία ἐνωμένα μετὰ τὰς ἐπιστήμας καθιστῶσιν αὐτὰ **ἀξιωματικότερα**, ἐνῶ αὐτὰ ἐπωφελέστερα.

«Αἱ πρῶται ἐργασίαι τῆς Ἐταιρείας, αἵτινες εἶναι αἱ βάσεις ὧν τῶν ἄλλων, θὰ σκοπεύσωσιν εἰς τὴν **καταστατικὴν** (statistica) τῶν Νήσων. **Γ' Καταστατικόν.** Ἄπαντα τὰ μέλη τῆς **Ἀκαδημίας** εἶναι ἰσοβάθμια ἀλλήλοις. Τίτλοι καὶ παραγγέλ-

ματα τῆς πολιτικῆς κοινωνίας οἰαδήποτε δὲν παραχωροῦσι δικαίωμα συμπαράλαβῆς εἰς τὸ **Ἀκαδημαϊκὸν Σώμα**. Οὐδεμία ὑπεροχὴ κατὰ τὰς ἀποφάσεις ἐπειδὴ συντίθεται τὸ σῶμα **μοναδικῶς ἐξ ἔραστῶν τῶν Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν**. **Δ' Κανονισμός.** 1^{ον} Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν ὁρίζεται εἰς 28 ἐπὶ τοῦ νῦν ἐξῆς ὁμοῦς δύνανται νὰ ἀδείξῃ. 2^{ον} Ἡ παραδοχὴ νέον μέλους γίνεται διὰ κορυπῆς ψηφοφορίας καὶ πλειοψηφίας τῶν παρευρεθέντων μελῶν. 3^{ον} Ἡ **Ἀκαδημία** ἔχει ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἐκ τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν λοιπῶν πολιτισμένων τῆς Εὐρώπης. Ἐπὶ ἐκλογῇ αὐτῶν διατηρεῖται ὁ τύπος ὁ αὐτὸς περὶ τῶν συνεδρευόντων. 4^{ον} Ἡ **Ἀκαδημία** ἔχει ἓνα Διευθυντὴν, ἐποδιευθυντὴν, γραμματέα, βιβλιοφύλακα καὶ θησαυροφύλακα ταμίαν. Διευθυντῆς μὲν καὶ ἐποδιευθυντῆς καὶ ταμίης ἀνακαθίστανται μετὰ ἑξ ἡμῶν, ὁ δὲ γραμματεὺς καὶ βιβλιοφύλαξ μετὰ ἓν ἔτος. Ἄπαντες ὁμοῦς δύνανται νὰ ἐκχωρῶνται ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. 5^{ον} Ὁ Διευθυντῆς συγκαλεῖ τὴν **Ἀκαδημίαν** καὶ προεδρεύει. Ἐπαληθεύει καὶ ἐπιφυλάττει τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ταμίου. 6^{ον} Ὁ ἐποδιευθυντῆς ἀντικαθιστᾷ τὸν διευθυντὴν ἐπ' ἀπουσίᾳ. 7^{ον} Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ τὴν ὀρηγογραφίαν πάσης συνεδριάσεως, ἥτις θὰ διαλαμβάνῃ ἐν συνόψει τὰς συζητήσεις, τὸ κείμενον τῶν ἀποφάσεων, τὴν ἀνάγνωσιν τῶν συγγραμμάτων, κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ δίδει πληροφορίας περὶ πάντων πρὸς τὴν διδασκαλίαν. 8^{ον} Ὁ θησαυροφύλαξ κατέχει τὸ ταμεῖον, συνάγει, πληρώνει ἢ δίδει λογαριασμὸν πρὸς τὴν **Ἀκαδημίαν**, ἥτις ἀποφασίζει περὶ παν-

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

«ΙΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ»

ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΣΩΓΡΑΦΟΥ CISERI

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Η ΤΑΦΗ

ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΣΩΓΡΑΦΟΥ CISERI

τὸς ἐξόδον. 9^{ον} Ὁ βιβλιοφύλαξ εἶναι ἐπιτετραμμένος τὴν διάταξιν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τὴν ἀγορὰν βιβλίων. 10^{ον} Ἡ **Ἀκαδημία** θὰ συνέρχηται ἀνὰ δεκαπέντε ἡμέρας. Πᾶσα συνεδρίασις ἀρχεται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὀρηγογραφίας τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ ἀλληλογραφίας. Εἴτα ἡ Ἐταιρεία ἐπασχολεῖται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς διαχειρίσεως καὶ ἀκολουθῶσιν τὰ μέλη τὰ ἔχοντα ἔτοιμα ποιήματα, ἀναγνώσκουσιν αὐτὰ. Ἡ συζήτησις θὰ περιστρέφεται εὐθὺς ἐπὶ τῶν ποιημάτων τούτων καὶ ἡ **Ἀκαδημία** θὰ ἐκλέξῃ εἰς συνεδριάσιν διαρκῆ, ὅσα πρέπει νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἢ θὰ ἐπιφορτίσῃ εἰς ἐπιτροπὴν, ἥτις θὰ δώσῃ λόγον περὶ αὐτῶν. 11^{ον} Ἡ **Ἀκαδημία** ἀνὰ τριμηνίαν θὰ συγκαλῆ δημοσίαν καὶ ἐπιφανῆ συνεδριάσιν, ὅπου θὰ παρευρεσθῆται καὶ τὸ κοινὸν διὰ προσκλητήριον καὶ θὰ ἀναγνώσκονται τὰ ἐπιδοκιμασθέντα ποιήματα. 12^{ον} Ἡ **Ἀκαδημία** διακηρύττει ἐτησίως **διαγωνίσματα ἐπὶ βραβείων** καὶ ταῦτα ὅσα διακρίνονται ἐπὶ εἰδικῇ ὠφελείᾳ τῶν Νήσων. Δύο δὲ ἐξ αὐτῶν θ' ἀποβλέπωσιν ἀντικείμενα οἰκονομίας ἢ ὀρηγορικῆς καὶ ποιήσεως. 13^{ον} Ἀνὰ τριετίαν διορίζεται ἑξακτὸν βραβείων εἰς τὸ καλλίτερον πόνημα, ὃ θὰ δημοσιευθῆ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἐπὶ ἀντικείμενον καθ' ἴδιαν χρησιμοτάτων εἰς τὰς Νήσους. 14^{ον} Ἀνὰ ἑξαμηνίαν δημοσιεύεται τόμος τῶν ἐργασιῶν τῆς **Ἀκαδημίας**. Τὰ ποιήματα, οἷα θὰ συντελῶσι μέρος, ἐξετάζονται πρῶτον ἐπὶ ἐπιτροπῆς καὶ ἀναγνώσκονται κατὰ δύο ἰδιαιτέρως συνεδριάσεις, εἴτα κυροῦνται. 15^{ον} Ἐτησίως ἡ **Ἀκαδημία**, ἀφοῦ διατάξῃ τὰ ἀντικείμενα τῶν διαγωνισμάτων ἐπὶ βραβείων, εὐθὺς θὰ ἐκλέξῃ ἐπιτροπὴν ἐξετάζουσαν καὶ ἐπιχορῶνσαν τὰ ἀξιολογηθέντα πονήματα καὶ θὰ διανεμῇ τὰ βραβεία εἰς τοὺς ἀξίους. Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἔξαιροῦνται ὅσοι συντρέγουσιν εἰς τὸ διαγώνισμα ἢ συγγενεῖς τῶν διαγωνιζομένων πρὸς ἀμερόληπτον κρίσιν τῶν δικαστῶν. 16^{ον} Πρὸς χρῆσιν τῆς **Ἀκαδημίας** θὰ ἐπάρχῃ βιβλιοθήκη, συλλογὴ φυσικῆς ἱστορίας καὶ βοτανικῆς κήπος. 17^{ον} Θὰ ἰδρυθῶσιν ἐν τῷ περιβάλλῳ τῆς **Ἀκαδημίας** καθέδραι τινὲς ἐπὶ δημοσίᾳ διδασκαλίᾳ τῶν ἐπιστημῶν, καθ' ἃς θὰ ἐργάζονται οἱ **Ἀκαδημαϊκοί**. 18^{ον} Ἐτησίως θὰ ἐκλέγηται μετὰ τῶν μαθηματευόντων εἰς τὰ δημοσία σχολεῖα ὁ τελειόφοιτος τῶν σπουδῶν, ὃ ἀριστεύσας εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ αὐτὸς, ὀνομαζόμενος **μαθητῆς τῆς Ἀκαδημίας**, θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἀκα-

δημίας ὡς ἀκροατῆς καὶ μετὰ δύο ἔτη θὰ ἀναδεικνύεται μέλος αὐτῆς, ἐάν τύχῃ ἐγκρίσεως καὶ ἐπιλήψεως τῆς Ἀκαδημίας κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα. 19^{ον} Τὰ μέλη ἅπαντα μνησίων χορηγοῦσι διὰ δαπάνης τῆς Ἐταιρείας. 20^{ον} Ἡ **Ἀκαδημία** παραδέχεται, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, δωρεὰς καὶ κληροδοτήματα χορηγούμενα πρὸς αὐτήν, ἐπὶ σκοπῷ ἀντικειμένων, πρὸς ἃ ὁρίζονται καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου οὐδέποτε θὰ ἐκτραπῶσιν ἢ μεταβληθῶσι τὰ χορηγούμενα. Τὰ δνόματα δωρητῶν καὶ διαθετῶν καταγράφονται ἐπὶ πίνακος ἐπιθεμένου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν **Ἐνεργεῖται τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἰονίων Νήσων**. 21^{ον} Ἡ Ἀκαδημία ἐορτάζει ἐτησίως με μείζονα πομπὴν τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Ναπολέοντος.

Θεωρητὴν καὶ ἐπικυρωτὴν

Ὁ αὐτοκρ. ἐπίτροπος παρὰ ταῖς Ἰονίους Νήσους **ΙΟΥΑΙΑΝΟΣ ΒΕΣΙΕΡ**

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας **ΙΩΣΗΦ ΑΚΡΑΤΗΣ**

Αἱ λαμπραὶ αὐτὰ διατάξεις συνετάχθησαν ἐπὶ τοῦ Γάλλου Καρόλου **Du Pin**. Καθυπεβλήθη τῷ Κυβερνήτῃ στρατηγῷ **Dongelot**, ὁ ὁποῖος τὸ παρέπεμψε πρὸς τὸν ἐπιτροπὸν τῶν Στρατιωτικῶν κόμητα **d'Hunebourg**, ὅπως ἐπικυρωθῆ καὶ ἐγκριθῆ ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆ Μεγαλειότης τὴν ἐπισημοποίησε καὶ ἀμέσως ὁ ἐπιτροπὸς ἀπέστειλε τῷ στρατηγῷ **Dongelot** τὸ ἐξῆς ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον παρουσάζομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ὡς ἐγράφη ἐν προτύπῳ.

Paris, le 3 Octobre 1808.

Général, je vous ai informé, par ma dépêche du 5 de ce mois, que j'avais mis sous les yeux de sa Majesté l'Arrêté d'organisation de l'Académie Ionienne. L'Empereur ayant reconnu que cette institution ne pouvait que procurer les résultats les plus satisfaisants par les lumières qu'elle répandra parmi les habitants des Sept Îles, et pour le perfectionnement des arts et de l'agriculture, a donné son approbation à la formation de cette société et à l'Arrêté de son organisation. Je vous prie, Général, de vouloir bien en prévenir Messieurs les membres qui le composent, et de leur faire part que sa Majesté attend tout de leur zèle pour la prospérité des Îles Joniennes. Recevez, Général etc.

Le Ministre de la guerre **Cte D'HUNEBOURG**

A. M. le général **Dongelot**, Gouverneur général des Îles Joniennes.
(Ἐπεται συνέχεια) **ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ**

¹ Ὁρα: *Mercurio Letterario* Κερκύρας 1808 καὶ Π. Χιώτη: *Ἱστορικὰ ἀπομνημονεύματα Ἐπτανήσων* τόμος ἕκτος σελ. 230.
² G. Pauthier: *Les Îles Joniennes pendant l'occupation française et le protectorat Anglais*. Paris, 1863 σελ. 29-30.

ΤΡΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΙ ΜΑΝΔΟΛΙΝΙΣΤΡΙΑΙ

Είναι ήδη πολλαπλώς ευβεβαιωμένοι ότι ο ιθαγενής της Αιγύπτου πληθυσμός και οι πολλοί βοσκόμενοι κατά τον πολιτισμόν και την διανοητικήν ανάπτυξιν, ένεκα των συνθηκών...

γεννηθείς και διανέμων την άγριον μεταξύ της έαυτου και της θετής πατρίδος του, κ. Αλβ. Τόμψον, έγνώρισε την άτυχη ταύτην οικογένειαν...

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΙ ΜΑΝΔΟΛΙΝΙΣΤΡΙΑΙ

ΣΤΗ ΔΑΚΡΥΣΜΕΝΗ ΩΜΟΡΦΙΑ

Είδα να κλαίη ή ωμορφιά, από δάκρυ της πικρίας, κ' ήταν σαν ήλιος με βροχή... Κι ή λίπη τη μορφαίνει...

ΣΤΑ ΧΡΥΣΑ ΝΕΙΑΤΑ

Γίνετα τα νεύτα τα χρυσά! Μες τα γρημάματά σου, από το σον θενά τραγοπού, για μόνη ζεστασιά σου...

ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Από την ιστορίαν μαθητόμενον ότι πλείστα γυναίκες, εξ εκείνων αϊτινες ήμεταν ονομασται διά μέσου των αιώνων, όφειλον την σαχηνευτικήν των ιδιότητα...

διαφόρων οσμών, ή έναλλαγή της οργανικής ύλης εις το φυτόν— άνθραξ, ζωϊκός άνθραξ, εις διαφόρους ενώσεις. Κατά την διαφόριαν λοιπόν και κατά την έναλλαγήν της ύλης...

Ο Ιατρός Χ.

24 'Απριλίου 1910.

Ο ΑΠΟΣΤΑΘΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ Σ'

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε'

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΙΡΗ

Η ΧΗΡΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

Ο ΑΓΙΩΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τόν άγιον Γεώργιον θεωρεί ή εκκλησία εκ των του 'Απριλίου, έορτάζουσα μεγαλοεπαιούς την μνήμην του κατά την 23 ήλιου. Ο Γεώργιος έζησεν επί Διοκλητιανού, του όμοι διώκτου του Χριστιανισμού, ήτοι κατά τό 296 μ. Χ.

Ο κόμης Γεώργιος τότε, μη φοβηθείς τάς βασάνους και τόν θάνατον, περιφρονήσας δέ τάς τιμάς και τά αξιώματα, διεκήρυξεν έαυτόν Χριστιανόν, παρουσιάσας τού διώκτου Βασιλέως και της συζύγου του βασίλισσας 'Αλεξάνδρας. Μάτην ο Βασιλεύς, έκτιμών την άνδρείαν του γενναίου κόμητος...

περίτικοι και χρηματιστικοί οι όποιοι ήσαν οι έρασιτέχνα οργανωται της εκθέσεως δέν ήθελήθησαν να φθάσουν ένα Ροϊλόν, οργανωτήν της εκθέσεως του Συνδέσμου των Συντακτών, εις δραστηριότητα, εις γνήσιον της βουλειάς, εις συγκέντρωσιν έργων και...

ΘΑΥΜΑΣΑΤΕ ΛΟΙΠΟΝ

Από κάποιαν γεωγραφίαν μόνον ένθουμούμεθα την 'Ερζερούμ, την έλληνοιστι θεοδοσιούπολιν καλουμένην. Έκει λοιπόν υπάρχουν 50 οικογένεια όμογενών αποτελούσαι κοινότητα, ή όποία έχει μόνον αγοράς έξι, αλλά και κοινωφελέστατον σύλλογον έξι ιθρύσει από τό 1905, τόν φιλικαι-δευτικόν σύλλογον θεοδοσιουπόλεως ή 'Ομόνοια.

Έχει 29 τακτικά μέλη τό σωματειον αυτό και συντηρεί πλην άλλων, άναγνωστήριον διά την πνευματικήν μόρφωσιν των μελών του. Τι δέ νομίζετε ότι σκοπεύει να κάμη ακόμη; Νά συστήση παρεναγωγίον, διότι ή εκπαίδευσις και ή πρός την οικιακήν οικονομίαν διαπαιδαγώγησις των κορασίων είναι άδύνατος μετά τών άρρένων. Αύτη είναι δράσις έννοιασλής. Έγχε όλων και τού προέδρου κ. Μ. Προυσανίδου και τού γραμματέως κ. Έπ. Κατινόφ, και τού ταμία κ. Λαζ. Χρυσοχόρτου και τού έφόρου τού άναγνωστηρίου κ. Γ. 'Αθροσπούλου και των συμβούλων κ. κ. Ι. Χ. Παρασκευά, Κ. Θ. Λεοντίδου και Π. Τσακλιγοπούλου.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ.—ΟΙ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ ΡΑΪΟΥΝ ΜΕ ΑΝΘ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

ΜΕ ΤΑΣ ΕΥΧΑΣ ΜΑΣ

Έν 'Ιεραμία της 'Αλεξανδρείας την Κυριακήν 25 'Απριλίου ηλόγηθησαν υπό της εκκλησίας οι γάμοι της χαριτωμένης κόρης Καλλιόπης Χαϊτάλη μετά τού ζηλευτών προσηρμάτων φίλου μας κ. 'Αντ. Διγενή, εκ των ικανωτέρων όπαλλήλων τού οίκου Χωρέμη Μπανάχη έν Μπενί-Σουέφ της 'Ανω Αιγύπτου. Τους ραίει με άνομιετικά άνθη ή 'Εικονογραφημένη και με εύχάς ειλικρινείς.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ

Ίσο τί μας γράφει ο έν Κερκυρά άνταποκριτής της 'Εικονογραφημένης περί τού θέσου τού κ. Παπαϊωάννου. Είναι ένας θίασος με καλούς ήθοποιούς, ό όποιος όμως άντι να διδη κομψιάς τραγουδεί όπερέττας, δηλαδή δέν ειρίσκειται εις τό στοιχείον του. Διά τόν λόγον αυτόν— ός όπερέττα— πρέπει να κριθή με άπειρεσιαν. Ο Παπαϊωάννου είναι άρκετά γνωστός και δέν έχομεν τίποτε να προσθέσωμεν. Η Κανδύλη ήθοποιός καλή, με φωνήν ευχάριστον, αλλά προβίδουσαν ότι δέν είναι πεπαρημένη άσούδ. Ο τενόρος 'Αφεντάκης έχει φωνήν γλυκύαν και άξιαν προσφυλέσεως και καλλιεργείας. Με

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

Τόν 'Απριλιον ήνωσεν ή έτησια εκθέσις της Καλλιτεχνικής 'Εταιρίας εις τό Ζάππειον. Ίδιαίτεροι λόγοι, πολύ σοβαροί κατά την άντίληψιν των ήθονώντων— διά να νεωγήσῃ ή [όσο Βουλγαροφ και έναντιον των συμπερρόντων των 'Ελλήνων καλλιτεχνών] διοργανωθεΐσα υπό τού Συνδέσμου των Συντακτών έν τῃ μεγάρφ αυτού, ήτις και ειρήσθη έπέτυχε πληρόστατα— έπέβαλλον την ένωρίτερον έναρξιν της έφετεινης εκθέσεως της 'Εταιρίας. Ένωσεται ότι όλοι οι άπομαχοι της πολιτικής και οι διάφοροι τρα-

MIX. ΣΥΝΕΣΙΟΣ

ὁ νέος ἐν Δαρδανελλίους Ὑποπρόξενος.

ὀπηρεσιῶν του, ἀπονεμηθὲν χρυσοῦν ὄρολόγιον μετὰ τῆς ἀλύσου. Καὶ ἀκόμη: Δι' ἐπέρας διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐποθετήθη εἰς τὸ προξενεῖον Δαρδανελλίων. Καὶ εἶναι ὅλα αὐτὰ δικαῖα ἐκτίμησις καὶ ἀμοιβὴ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ χρηστοῦ ὑπαλλήλου.

τὸν καιρὸν θὰ γίνῃ πολὺ καλῶς. Ἡ Δανδρινὸς, ξενικῆς καταγωγῆς, εἶναι κατάλληλος δι' ὀπερέτταν. Καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τοῦ θεάσου καλῶς, ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων, ὡς πρὸς τὴν φωνὴν ἐννοεῖται.

Ἐραῖος ὁ σκηναϊκὸς διάκοσμος καθὼς καὶ αἱ ἐνδυμασίαι. Παραστάσεις τινὰς ἐτίμησεν καὶ ἡ Βασ. Οἰκογένεια. Μολοντὶ ἡ ἐποχὴ δὲν ἦτο κατάλληλος, ἐνεκα τῆς τεσσαρακοστῆς, ἐν τούτοις εἰς παραστάσεις τινὰς τὸ θέατρον ἦτο κομπλέ. Κάθε πρᾶγμα εἰς τὴν ἀρχὴν του εἶναι δύσκολον καὶ ἡ ὀπερέττα Παπαϊωάννου ἰδρύθη μόλις πέρυσι, ὥστε δὲν εἶναι ἀπίθανον, μετ' τὸν καιρὸν, νὰ καταστή ἑφάμιλλος τῶν εὐρωπαϊκῶν θεάσων ὀπερέττας.

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΑΜΟΙΒΗ!

Ἄς γνωρίσουν οἱ ἀναγνώσται τῆς «Εἰκονογραφημένης» τὴν μορφήν ἐνὸς χρηστοῦ καὶ ἱκανοῦ προξενικοῦ, ἀκραϊφνοῦς δὲ καὶ θερμοῦ πατριώτου. Εἶναι ὁ κ. Μ. Συνέσιος, ὁ τῶς ἐν Ἀμισσῷ ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος, περὶ οὗ ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος. Ἡ ὀπηρεσία του ἐπέτρεψε νὰ δεχθῆ τὸ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀμισσῷ Ἑλληνικῆς Παροικίας, εἰς ἐνδειξὴν ἐκτιμῆσεως τῶν πρὸς αὐτὴν

ΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Μετὰ τὸν θρίαμβον τοῦ Μπλεριῶ, ὅστις διέβη τὴν Μάγχην μετ' ὁμοπλοῦν ἀεροπλάνου του, ἡ ἀεροδρομία ἐσημείωσε δυστυχήματα καὶ θρηγγεῖ τρεῖς ἐκ τῶν σκαπανέων τῆς. Ἰδὸν ὁμοῦς τὴν ἄλλοις θρίαμβος. Ὁ Πωλλὰν ἐντὸς 4 ὄρων καὶ 2' μετὰ διπλεπίπεδον Φαρμὰν μεταβαίνει ἀπὸ Λονδίνου εἰς Μάντισστερ καρδίζων βραβεῖον 250 χιλ. φρ.

Δὲν γνωρίζομεν μόνον ἂν κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν πτήσιν του, τὸν συνώδευε καὶ ἡ σύζυγός του, τολμηρὰ ἐπίσης ἀεροπόρος, ἦτις πάντοτε ἐπιβαίνει τοῦ ἀεροπλάνου τοῦ συζύγου τῆς. Εἰς τὴν παραθεμένην εἰκόνα μας φαίνεται ἐτοιμῆ νὰ ἐπιβῆ τοῦ ἀεροπλάνου τῶν διὰ νὰ καθήσῃ παραπλεύρως τοῦ συζύγου τῆς.

Ο ΚΟΜΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΚΟΤΤΕΣ

Τῷ 1860 πάλιν ἐνεφανίσθη φοδερὸς καὶ τρομερὸς κομήτης, ὅστις ὄχι μόνον τὸν κόσμον—καλὴ ὥρα μας—ἐφόβισε, ἀλλὰ καὶ τῆς κόττες. Μία λοιπὸν κόττα ἐγέννησεν ἀγῶν, ἐπάνω εἰς τὸ ὄποιον ἦτο ζωγραφισμένη ἡ εἰκὼν τοῦ κομήτου. Καὶ εὐρέθη εἰς τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων ἐντυπον ἀναγράφον τὰ ἑξῆς: «Ἐταχίον θαύμα! Ἐν Ρώμῃ μία ὄντις ἐγέννησεν ἀγῶν, ἐπὶ τοῦ ὄποιου εἶναι κεχαραγμένη ἡ εἰκὼν τοῦ κομήτου!» Ἐπὶ τοῦ ἐντύπου ὑπάρχει καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ περιέργου ἀγῶν. Ὅσοι δὲ περιεργότεροι: Τὸ γεγονός ἐπιστοποίησε καὶ ὁ Πάπας καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Σουηδίας.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

Δύο θεάτρα ἤρχισαν κίβλα. Εἰς τὴν Νέαν Σκηναὴν ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη, ὁ Δεπενιώτης καὶ ὁ κ. Φόρστ μετὰ τὰ Ζεῦγη Λούη, Περίδου, Μυράτ, Ροζάν κ.λ. Εἰς τὸ Βαριετέ ἡ Κυβέλη καὶ ὁ Σαγιῶρ μετὰ τὰ Ζεῦγη Γαβριηλίδου, Καλογερίκου, Μαρικού, Μουστάκα καὶ τὴν κυρίαν Ἀλκαίου κ.λ. Καὶ οἱ δύο θέατροι ἄρτιοι τὴν σύστασιν. Δὲν μένει παρά νὰ κρίνωμεν κατ' ἀντίληψιν ἑκαστον καὶ νὰ ἴδωμεν ποίας προόδους ἔκαμαν, τί ἔργα ἐμελέτησαν καὶ τί πλοῦτον διακόσμου θὰ μᾶς παρουσιάσουν.

ΟΙ ΚΑΘΩΣ ΠΡΕΠΕΙ

Ἐπρεπε καὶ κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ νὰ μὴ λείψουν οἱ καθὼς πρέπει κύριοι, οἱ ὄποιοι κατεχράσθησαν τῆς ἐμπιστοσύνης ἡμῶν. Εὐτυχῶς εἶναι ἐλάχιστοι. Καμιαρῶσατέ τους: Ὁ κ. Κομνηνὸς Πετριδῆς, Ζάπος Βαμπάσης, Ε. Μπάος καὶ Ν. Γιαννιόπουλος. Καὶ οἱ τέσσαρες εἶχον ἐγγραφὴ τῆ συγκαταθέσει τῶν καὶ οἰκεία βουλήσει. Τώρα δὲ οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἀρνούνται

νὰ πληρώσουν ἐνὸς ἔτους συνδρομὴν, ὁ τρίτος τριῶν ἐτῶν, ἀφὸ ἐπλήρωσε τακτικῶς ἄλλα τρία ἔτη καὶ ὁ τέταρτος ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐνα πολὺ καλὸν περιοδικὸν δεκαπενθήμερον ἤρχισεν νὰ ἐκδίδεται ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ἐν Τραπεζοῦντι. Ὀνομάζεται «Ἐπιθεωρησις», διευθύνεται δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Κτενίδου. Ὁ κ. Α. Γ. Μαροπουλόπουλος ἐξέδωκε μετὰφρασιν τοῦ De Profundis, τοῦ Ὁσκαρ Ὁυάιλδ, εἰς πολὺ μαλλιαρὴν γλώσσαν. Ἐξεβόθη καὶ τοῦ «Ν. Ἑλληνομήμονος» τοῦ περισοπούδατου τριμηναίου συγγραμματος τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπ. Λάμπρου τὸ γ' τεύχος τοῦ 1' τόμου. Κοιμῶν τομίδιον μετ' τὸν τίτλον «Καινὸν Δύρα», ἐκυκλοφόρησεν ὁσαύτως, περιλαμβάνον ὅλα σχεδὸν τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δάγης νεαροῦ ποιητοῦ κ. Ἰω. Βουγιουκλάκη τὰ ποιήματα. «Ματωμέναις Δάφναις». Ὁ τίτλος συλλογῆς ποιημάτων τοῦ κ. Γ. Θ. Κελεποῦρη. Μία ἀληθινὴ δέσμη ἀπὸ κλωνάρια ματωμένης δάφνης, ποῦ καθὲ

ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.— Η ΚΥΡΙΑ ΠΩΛΛΑΝ

κλωνάρια ἀφαιροῦνται εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς λεβέντες τῆς Μακεδονίας. Ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Μετὰν καὶ περιλαμβάνει ὅλων τῶν τιμημένων παλληκαριῶν τὰς εἰκόνας.

Ἄλλο ὄραϊον σύγγραμμα μηνιαίου, ἐμδριθὲς καὶ περισοπούδατον εἰς ὄλην, εἶδε τὸ φῶς ἐν Σμύρῃ. Ὀνομάζεται «Ἐρασιότης», καὶ ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ ἐλληνογερμανικοῦ Λυκαίου τοῦ κ. Μ. Γιαννίτη.

Ἀγγέλλεται ἐκ Δαρδανελλίων ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Κλ. Γ. Νέγρη προσεχῆς ἐκδοσις τῆς πρώτης διὰ τὸν Ἑλλησποντον ἐλληνικῆς ἐφημερίδος. Τῆς εὐχόμεθα προκοπὴν χάριν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ἐλάδομεν τὸν πρῶτον ἀρῆμὸν τοῦ νέου περιοδικοῦ «Ὁδηγὸς τῆς Μαγειρικῆς», ὅπερ ἐκδίδεται ὑπὸ τῶν κ.κ. Γ. Στάγγελ καὶ Σα τοῦ γνωστοῦ λιθογραφεύου τῆς Β. Ἀύλης, διευθύνεται δὲ ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἀρχιμαγειροῦ κ. Ν. Κ. Τσελεμεντέ. Εἶναι εἰς τὸ εἶδος τοῦ τέλειον, ὑπὲρ τὸ μέτρον δὲ πλοῦσιον. Εἶναι τὸ μόνον ποῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ τοῦ εὐχρηθῶμεν νὰ ζήσει, διότι εἶναι χρησιμώτατον εἰς κάθε νοικοκυρὰν καὶ ταχέως θὰ κατακτήσῃ κάθε ἐλληνικὸν σπῆτι.

«Μικρὰ Τραγῳδία».—Παλαιὸς τῆς πέννας καὶ δόκιμος χειριστῆς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Γιάννης Μαράνος ἐξέδωκε συλλογὴν ποιημάτων του μετ' αὐτὸν τὸν τίτλον. Ἐβδομηντα τέσσαρα ἐν ὄλην ποιημάτων περιλαμβάνει ὁ κομψὸς τόμος, τὸ ἕνα καλῆτερον τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ εὐθυμια καὶ ἄλλα πένθημα, ἀλλὰ μετ' ἡμισημορ καὶ ἄλλα ποῦ προδίδουν τὸν πόνον διὰ τὴν. . . οἰχομένην νεότητα. Σὰς παραθέτομεν ἕνα σὺν ὀρεκτικόν.

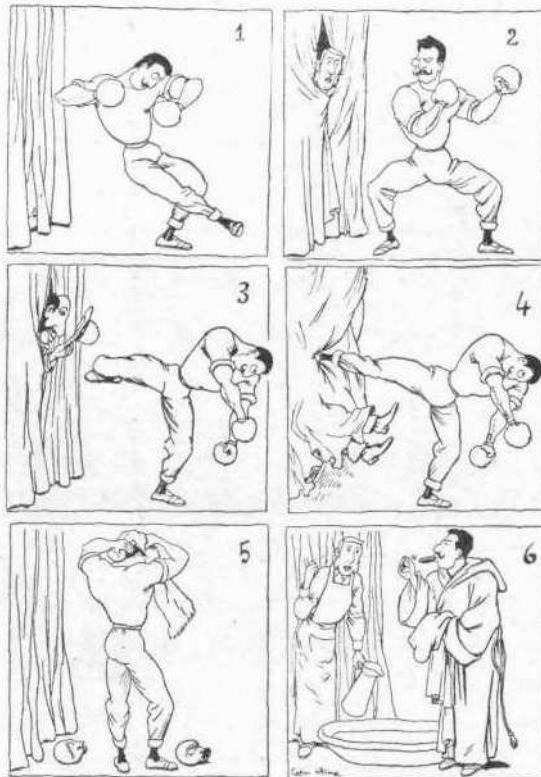
Ἀκούμισθ' ὁ γαιτρός ἐπίνω σὶά στήθεα τῆς δεξιᾶ—δεξιᾶ, μετ' τὴν ἐλπίδα τῆ ζωῆ ν' ἀκούσῃ ἀπ' ἐκεῖ μέσα νὰ μιλή.

Κι' ἀκούει τῆ φωνῆ τοῦ Χάρου νὰ τοῦ φωνάζῃ δυνατὰ: —Σῶσε, γαιτρός μου, στή δουλειά σου εἶναι δικὰ μου τόσ' αἰτά.

Ἡ ἐργασία, λέγει ὁ Ἀνδρέας Συγγρός εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του, εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε ἡ μόνη καταφυγὴ ἐν πάσῃ θλίψει καὶ δυστυχίᾳ, ἡ μόνη πηγὴ λήθης θειῶν καὶ παρηγορίας.

ΝΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν Κερκύρᾳ, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς ἐπαυλῆος «Μον Repos» ἐνοικιάζεται διὰ τὴν θερινὴν περίοδον κομφοτάτη villa ἐπιπλωμένη, μετ' κήπον. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. Καμηλέρη παρὰ τῆ Ἐμπορικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος εἰς Κέρκυραν.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

1. Ὁ κύριος ἀσκεῖται εἰς τὴν πυγμαίαν. 2. Ὁ ὑψηλῆς: Ὁ ῥάπτης τοῦ κυρίου ἤλθε διὰ νὰ πάσῃ μέτρο.— Ὁ κύριος (χωρὶς νὰ διακόψῃ τὴν ἀσκήσιν του): Ἄς εἰσελθῆ. 3. Ὁ ῥάπτης χωρεῖ. 4. Ὁ κύριος ἐξακολουθῶν πάντοτε τὴν ἀσκήσιν του τὸν ἀντιχαιρῆτᾶ μετ' ἰμῶν κλωσά εἰς τὸ στήθος. 5. Ὁ ῥάπτης τρέπεται εἰς φυγὴν καὶ ὁ κύριος, κἀκίδος, σκουρίζεται. 6. Ὁ ὑψηλῆς κομίζει νερὸ διὰ νὰ συμπληρῶσῃ τὴν τουαλέττα του ὁ κύριος, ὅστις εἶναι ἐντελὸς ἀτάραχος.— Ὁ κύριος (πρὸς τὸν ὑψηλῆν): Καὶ ὁ ῥάπτης μου; Γιατί δὲν μπαίνει τόση ὥρα;— Ὁ ὑψηλῆς: Εἶπε ὅτι θὰ ξαναπαράσῃ στὸν ὁ κύριος θὰ εἶναι ὀλιγώτερον ἀσχολημένος.